

ТИХОМИР ДИМИТРОВ

SHORT STORY

chitanka.info

Виж, Дес, едва ли ще разбереш всичко, което искам да ти кажа. Знам, че така по имейла звучи малко детински и страхливо, но аз съм готов да потвърдя думите си в истинския живот. Няма друг начин да се свържа с теб. Конфискуваха ни джи-ес-емите от съображения за сигурност, забраниха ни достъпа до интернет и затвориха телефонните кабинети. Казват, че се готвело нападение, скоро връхлитат бури. Страхуваме се, че Те ще дойдат с бурята...

Докопах се до компютъра на командира — единствения достъп до интернет за комуникация с щаба. Почиствам кабинета му, влезе в тоалетната и имам само няколко минути, за да ти напиша това писмо... със сигурност ще ме накажат, защото навсякъде има охранителни камери, АЗ ПРОНИКНАХ В ЩАБА, ДЕС! Извинявай за всичко, което направих, държах се като глупак, защото те обичам... Ето, казах го! Какво пък, може би няма да мога да ти го кажа на живо. Пиши ми... Все някога ще ти отговоря... Трябва да вървя!

М

Няколко секунди по-късно системата задържа това писмо, защото не носеше електронния подпис на командира. Всички маршируваха голи отвън — в бурята, заради Миро. Вечерта го биха. На сутринта го затвориха в карцера за 28 дни. Два дни по-късно той издъхна от раните си.

Деси го намрази, защото никакъв не се обади цели три години. Дори не й писа писмо! Вече можеше да избира само между Наркотиците, Смъртта и иван. Избра иван.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.